

զարով եւ շատ նեղութեամբ հակառակ եզերքն
 ելաւ, ուստի ճամբորդ ձիաւոր մը զինք դիմաց
 անցուց: Բերիա (Հալէպ) հասնելով՝ եկեղեց-
 ւոյ խուցերը բնակեցան երեք ամիս: Այստեղ
 Յիսուսեանց կարգէն Հ. Անտոն Պովիյէ (Beau-
 villier) միսիոնարին գացին, կաթողիկէ հաւա-
 տոյ դաւանութիւն տուին, խոստովանեցան, հա-
 ղորդուեցան եւ անոր յանձնարարականներով
 ճամբայ ելան դէպ Ալեքսանդրէտ, եւ գաղղիա-
 կան նաւ մը մտան: Իրենց նաւը մտաւ նաեւ
 Վիլիկիոյ կաթողիկոսը Գրիգոր Պիժակ Եպիսկո-
 պոսի մը հետ դէպ Իտալիա երթալու, սակայն
 պատերազմի պատճառաւ նաւն ստիպուեցաւ
 Վիպրոս ապաւինիլ. չորսը Տուղա նաւահան-
 գիստը դուրս ելան եւ Հայր Ս. Մակար վանքը
 գացին: Ինչպէս ճամբան, նոյնպէս վանքին մէջ
 կաթողիկոսը կը ջանար, որ Յովնան վ.ը հա-
 մոզէ՝ յանձն առնուլ Եպիսկոպոս ձեռնադրուիլ.
 եւ զՄխիթար սարկաւազ՝ որ զինք վարդապետ
 ձեռնադրէ: Մխիթար որոշակի մերժեց. իսկ
 Յովնան՝ զիջաւ վերջապէս. եւ նոյն եկեղեցւոյ
 մէջ, 1695ին Օգոստ. ամսոյն ձեռնադրուեցաւ
 Եպիսկոպոս Սեբաստիոյ կապպադովկացւոց: Կա-
 թողիկոսն, որ դէպ ի Հռոմ կ'ուղեւորէր մէկ
 Եպիսկոպոսով, կ'ուզէր որ հետն երկու Եպիսկո-
 պոսներով եւ մէկ վարդապետով Հռոմ մտնէր,
 ուր ասոնք ալ արդէն կը դիմէին: Քիչ ետքը
 վտանգն անցած ըլլալուն՝ կաթողիկոսն իր երկու
 Եպիսկոպոսներով շարունակեց ճամբան դէպ Ի-
 Հռոմ: